

(Γράφει ο Μάριος Α. Μπίκας)

Ο Αντώνιος Υπίτης (1857-1927) και η απελευθέρωση της Παραμυθιάς

Ο Αντώνιος Ηπίτης γεννήθηκε και απεβίωσε στην Αθήνα. Ήταν γόνος μεγάλης στρατιωτικής οικογενείας με καταγωγή από την Πάργα, στην οποία είχε γεννηθεί ο παππούς του, ο Πέτρος (1) Ηπίτης. **Γονείς του ήταν ο Θεόδωρος Ηπίτης, και η Ελένη Αντωνίου Κριεζή (2)**. Απεφοίτησε από τη Σχολή Ευελπίδων. Σπούδασε στη Γαλλία. Έλαβε μέρος στον ατυχή πόλεμο του 1897. Απόστρατεύτηκε, για να αφοσιωθεί στο συγγραφικό του έργο. Το 1912 επιστρατεύτηκε με το βαθμό του **αντισυνταγματάρχη**, παίρνοντας μέρος στον Μακεδονικό αγώνα. Στα μέσα του Οκτώβρη του ίδιου έτους κατήλθε στην Ήπειρο. Τέθηκε κάτω από τις διαταγές του **Στρατηγού Κων. Σαπουνζάκη**. Ηγήθηκε μικτού αποσπάσματος με το οποίο, αφού στρατοπέδευσε παρόχθια του ποταμού Αχέροντα από την πλευρά της Πρέβεζας, απέκρουσε επιτυχώς τις τουρκικές και αλβανικές στρατιωτικές δυνάμεις που προσπαθούσαν να μετακινηθούν προς την Πρέβεζα και τη Φιλιπιάδα. Στις δύο (2) του Γενάρη 1913 κατέλαβε και τη βόρεια παρόχθια πλευρά του Αχέροντα μαζί με τα περίξ αυτής χωριά, Γλυκή, Χόικα και Γαρδίκι.

.....

(1). Ο Πέτρος Ηπίτης (1795 – 1861), γεννήθηκε στην Πάργα. Σπούδασε φιλοσοφία και ιατρική στο Βουκουρέστι και στη Βιέννη. Το 1818, αφού εγκαταστάθηκε στην Οδησό, έγινε ιατρός του Αλέξανδρου Υψηλάντη. Στη συνέχεια το 1830 ήρθε στην Αθήνα, όπου ασχολήθηκε, κυρίως, με την πανούκλα. (Βλ. **Γεωργίου Θ.Μαραζιώτη** : « Ο Ηπειρώτης Εθναπόστολος Πέτρος Ηπίτης », Αθήνα 1973)

(2). Ο Αντώνιος Κριεζής (1796-1865) γεννήθηκε στην Τροιζήνα και πέθανε στην Αθήνα. Διετέλεσε Πρωθυπουργός από το Δεκέμβριο του 1849 ως το Μάιο του 1854.

« Ε Λ Λ Α Σ

ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ 1912

10 ΛΕΠΤΑ 10 »

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ (σφαγίδα)

*Το παρόν γραμματόσημο μου το έστειλε ο **Μαργαριτιώτης Θωμάς Γκίνης**. Ο Θ. Γκίνης είναι ο Γεν. Γραμματέας της Πανεπιστημιακής Ομοσπονδίας Ευρώπης. Ζεί μόνιμα στη Γερμανία. Στον ελεύθερο χρόνο του ασχολείται με παλιές φωτογραφίες και με την έρευνα ιστορικών ντοκουμέντων της άλλοτε Επαρχίας Μαργαριτιού...*

Η απελευθέρωση της Παραμυθιάς (23.02.1913)

Μετά την πτώση των Ιωαννίνων (21.02.1913), το μικτό απόσπασμα του αντισυνταγματάρχη Αντώνιου Ηπίτη, αποτελούμενο από τα τάγματα **Φυλακιού, Πλατή**, λόχου **Παπαδάκη**, δύο ουλαμών πυροβολικού και ενός ουλαμού ιππικού, προχώρησε την απελευθέρωση των χωριών βόρεια της Γλυκής. Οι μάχες και οι συμπλοκές με τις τουρκικές στρατιωτικές δυνάμεις ήταν σκληρές. Οι νεκροί και από τις δύο πλευρές πολλοί. Οι Οθωμανοί τραυματίες και ασθενείς ανήλθαν σε ενενήντα ένα (91). (Βλ. π.κ. τηλεγράφημα δύο (2)).

Κυριακή, 23 Φλεβάρη του 1913, μία (13.00) το μεσημέρι.

Ο αντισυνταγματάρχης Ηπίτης Αντώνιος συνοδευόμενος από αξιωματικούς, υπαξιωματικούς, στρατιώτες και χωρικούς εισήλθε απελευθερωτής στην Παραμυθιά. Στην νότια είσοδο της πόλης, κοντά στο Καρκαμίσι, τον υποδέχτηκε ο **Μητροπολίτης Νεόφυτος**, επικεφαλής ζητωκραυγάζοντος πλήθους. Στη συνέχεια λαός και στρατός οδηγήθηκαν στο Μητροπολιτικό ναό της Παναγίας (Μεγαλοεκκλησιάς), όπου ο προκαθήμενος, τελέσας δοξολογία επί τη απελευθερώσει της πόλης, εκφώνησε συγκινητικό πανηγυρικό.

Τα τουρκικά στρατεύματα που ήταν στρατοπεδευμένα στην Παραμυθιά και στα γύρω χωριά, όταν πληροφορήθηκαν τον ερχομό των δυνάμεων του Ηπίτη, αναχώρησαν νύχτα για την Αλβανία με όλο το πολεμικό τους υλικό. Οι παραμεινάντες όμως Μουσουλμάνοι Τσάμηδες, αφού παρέ-δωσαν στις ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις τετρακόσια (400) όπλα, δήλωσαν υποταγή και απέστειλαν τηλεγράφημα συμπαράστασης προς τον διάδοχο Κωνσταντίνο (1) (Ιωάννινα). Το όνομα του συνταγματάρχη Ηπίτη Αντώνιου είναι συνδεδεμένο με την απελευθέρωση της Παραμυθιάς.

Σύμφωνα με το Αρχείο του Δήμου Σουλίου, η Κεντρική Δημόσια οδός της Παραμυθιάς, από το Γαλατά ως το Καρκαμίσι, ονομαζόταν μέχρι το 1960 (;) **οδός Ηπίτη**. Έκτοτε η οδός αυτή μετονομάστηκε σε οδός Κωνσταντίνου Καραμανλή, επειδή το 1954 ο Κ.Κ. ως Υπουργός Δημοσίων Έργων ρυμοτόμησε την Παραμυθιά. Σήμερα (2016), μήπως, ο εν λόγω Δήμος πρέπει να ονομάσει κάποια οδό της Παραμυθιάς ή την επαρχιακή ΕΟ Γλυκής – Παραμυθιάς, οδός **Ηπίτη**;

Το έτος 1913 κι ο μήνας Φλεβάρης.

Ο μήνας Φλεβάρης του 1913 είναι για την Ήπειρο ιστορικός σταθμός. Είναι ιστορικός σταθμός, διότι απελευθερώθηκε μετά από πέντε (5), περίπου, αιώνες πικρής τουρκικής σκλαβιάς και μετά από δύο μεγάλες επαναστάσεις και κινήματα.

Το 1913 : Στις 21 Φλεβάρη έπεσαν τα Γιάννενα, στις 23 Φλεβάρη η Παραμυθιά και στις 24, 25 και 26 Φλεβάρη το Μαργαρίτι, η Ηγουμενίτσα και οι Φιλιάτες.

Γραπτές πηγές :

- **Γεωργίου Θ. Μαραζιώτη** : « Ο Ηπειρώτης Εθναπόστολος Πέτρος Ηπίτης », Αθήνα 1973, σελ. 50.

«... Ο Ηπίτης Πέτρος θα αφήσει λαμπρούς απογόνους. Τον υιόν του Θεόδωρο, που ετίμησε τον Ελληνικό στρατό και την καταγωγήν του, αναδειχθείς

εις καθηγητής της Μηχανολογίας στη Σχολή των Ευελπίδων, καθώς και Επιτελάρχη του στρατού. Και τα τρία του εγγόνια, παιδιά του Θεοδώρου, **τον Αντώνιο**, το Δημήτριο και τον Ιωάννη, οι οποίοι επίσης ετίμησαν τας ενόπλους δυνάμεις της χώρας, στο στρατό της ξηράς, ο πρώτος ως

.....
(2).Εφημερίδα **Νεολόγος Πατρών** : 24.02.1913, σελ. 4

« Ο Διάδοχος ετηλεγράφησεν προς τον Βασιλέα και τον Βενιζέλον τα εξής ...
:« **Ο Μητροπολίτης Παραμυθιάς**, αιτήσκει των προκρίτων Οθωμανών εγγράφως ζητεί την παράδοσιν εις τον Ελληνικόν στρατόν της Παραμυθιάς και των πέριξ χωριών » **Κωνσταντίνος Διάδοχος**

- **Μεγάλη Εγκυκλοπαίδεια του Ελληνικού Έθνους**, Παύλου Δρανδάκη, έκδοσης 1927, τόμος ΙΒ, σελ. 351, λήμμα Ηπίτης Αντώνιος :

« **Ηπίτης Αντώνιος** : Αξιωματικός του πυροβολικού (1857 – 1927), προερχόμενος εκ του στρατιωτικού σχολείου ευελπίδων και προαχθείς μέχρι του βαθμού του συνταγματάρχου. Ήτο υιός του Θεοδώρου Ηπίτη. Φέρων τον βαθμόν του ταγματάρχου, συμμετέσχε του Ελληνοτουρκικού πολέμου 1897 παρά τω στρατώ Θεσσαλίας. Διετέλεσε καθηγητής της πολεμικής τέχνης και της στρατιωτικής τεχνολογίας παρά τω στρατιωτικώ σχολείω ευελπίδων και τω των υπαξιωματικών, συγγράψας « Τακτικήν τριών όπλων », « Μαθήματα στρατιωτικής τεχνολογίας ». Το 1906, φέρων τον βαθμόν του αντισυνταγματάρχου, απεστρατεύθη τη αιτήσκει του. Κατά τον πρώτον Βαλκανικόν πόλεμον του 1912 ανεκλήθη εκ της απόστρατείας και ανέλαβε την διοίκησιν ανεξαρτήτου μικτού απόσπασματος, δράσαντος εν αρχή εις δυτικήν Μακεδονίαν και κατόπιν εις Ήπειρον. Μετά το πέρας των πολέμων προήχθη εις **συνταγματάρχην** και επανήλθεν εις την αποστρατείαν. Ο Αντώνιος Ηπίτης συνέγραψε πλην των στρατιωτικών και τα εξής έργα
: « Λεξικόν γαλλοελληνικών και ελληνογαλλικών όρων», (Αθήναι 1895, τ. α και β, 1898 τ. γ.), « Λεξιλόγιον ελληνογαλλικόν » (παράρτημα του γαλλοελληνικού λεξικού των επιστημονικών και τεχνικών όρων 1898) » (...)

- **Γενικό Επιτελείο Στρατού.**

Επίτομη ιστορία των Βαλκανικών πολέμων 1912-1913. Έκδοση Διευθύνσεως Ιστορίας Στρατού, Αθήνα 1987.

α. σελ. 168 (210) :

« Στο μεταξύ, για την κάλυψη του άκρου αριστερού της διατάξεως και την εκκαθάριση της περιοχής του Αχέροντα ποταμού από τα τακτικά και άτακτα τουρκικά και αλβανικά σώματα που δρούσαν εκεί, συγκροτήθηκαν στις 26 Δεκεμβρίου (σ.σ.1912) μικτό απόσπασμα με επικεφαλής τον **Αντισυνταγματάρχη Ηπίτη Αντώνιο** από δύο Τάγματα Πεζικού, το Ανεξάρτητο Τάγμα Πεζικού (που συγκροτήθηκε από τα πλεονάσματα των επιστράτων), τα λοιπά τμήματα της

περιοχής Παραμυθιάς και Αχέροντα, τον ουλαμό Ιππικού και τρία ορειβατικά πυροβόλα. Τα τμήματα του Αποσπάσματος απώθησαν διαδοχικά τα τουρκικά τμήματα και μέχρι τις 2 Ιανουαρίου εξασφάλισαν και τις δύο όχθες στον κάτω ρου του Αχέροντα...

β. σελ. 181(228) ... « Παράλληλα, στο άκρο αριστερό, το Απόσπασμα Αχέροντα του Αντισυνταγματάρχη **Ηπίτη** εισήλθε το μεσημέρι της 23^{ης} Φεβρουαρίου στην Παραμυθιά και τις επόμενες δύο ημέρες τα τμήματά του απελευθέρωσαν τους Φιλιάτες και τα γύρω χωριά ... »

Εφημερίδες του Α΄. Βαλκανικού πολέμου (1912-1913) :

- **Εστία** της 29.11.1912, σελ. 3.

« ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΟΡΓΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

Κατ' ασφαλείς πληροφορίες Τουρκαλβανοί άτακτοι προέβησαν εις διωγμούς εναντίον των κατοίκων των χωρίων **Γλυκύ, Χόικα** και **Ποταμιά** της περιφέρειας Πρεβέζης και δεινήν λεηλασίαν των αποθηκευμένων εκεί ζωοτροφιών. Από τα υπάρχοντα εκεί 1500 βόδια και άλογα, 3.500 πρόβατα, 175 χιλ. οκάδας ρύζι, 180 χιλ. οκάδας αραβόσιτον, μεγάλας ποσότητας βουτύρου, ελαίου και ελαιών δεν αφήκαν τίποτε, ακόμη και τα υπάρχοντα εκεί διάφορα σκεύη διήρπασαν. Οι κάτοικοι διεσκορπίσθησαν εις τα πέριξ εις ελεεινήν κατάστασιν. Μερίμνη των αρχών Πρεβέζης συνέστη υπέρ των κακοπαθησάντων ειδική επιτροπή περιθάλψεως ».

- **Νεολόγος Πατρών** 17.11.1912 σελ. 3 (305)

« Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

Εξ επιστολών προερχομένων παρά χωρικών της Ηπείρου τρομα-κτική και αξιοθρήνητος παρίσταται η κατάστασις των διαφόρων χωρίων των υπό του Τουρκικού στρατού και των λιάπηδων κατά-δυναστευομένων. Γυναικόπαιδα ευρίσκονται κλεισμένα εντός των ναών και στερούνται του άρκτου. Πολλοί τρέφονται με βαλανίδια, τα δε μικρά παιδιά αποθνήσκουν το εν κατόπιν του άλλου, από την πείναν. Τα χωριά **Μπαμπούρι** και **Τσαμαντά** μη δυνάμενα να ανθέξουν ύψωσαν Τουρκικήν σημαίαν και μετέβησαν οι γέροντες και προσκύνησαν τον Μπίμπαση. Πολλά σώματα Ηπειρωτικά έχουν διασκορπισθεί όπως προστατεύσουν τους τυραννουμένους, εν συμπλοκή δε εις **Άγιον Νικόλαον** εφόνευσαν περίπτους 80 Τούρκους, ενώ εκ των χωρικών εφονεύθησαν εις γέρον και μία γραία, επλη-γώθη δε εν μικρόν παιδίον »

Νεολόγος Πατρων 15.11.1912 σελ.2

ΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

— ΑΜΥΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ.

Κατὰ πληροφορίας ἐπιβατῶν ἐξ Ἡπείρου ὁ Τουρκικὸς στρατὸς μετὰ τῶν λιάνηδων ἐξακολουθεῖ τὰ ὄργιά του κατὰ τῶν Ἡπειρωτικῶν χωρίων. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν εἰς Κεραμίτσαν μεταξὺ τῶν ἀνθισταμένων χωρικῶν καὶ τῶν Τουρκαλβανῶν ἀνταρτῶν, ἥτις διήρκεσεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ὁ Τουρκικὸς στρατὸς ἐνισχύσας τοὺς ἀντάρτας εἰσῆλθε τὸ ἑσπέρας εἰς Κεραμνίτσαν καὶ ἐπυρπόλησεν αὐτὴν ὡς καὶ ἑπτὰ ἄλλα χωρία πέριξ. Οἱ κάτοικοι Τσαμαντᾶ εὐρίσκονται ὅλοι σχεδὸν μὲ τὰ ὄπλα ἐτοιμοὶ, ὅπως ἀντιστοῦν εἰς πᾶσαν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν λιάνηδων. Ἀλλὰ δυσανασχετοῦν διότι δὲν ἔχουν καὶ αὐτοὶ ὄπλα Μάνλιχερ ἢ Μάουζερ ἀλλὰ περιορίζονται μὲ τοὺς Γκράδες.

Κατὰ τὴν μάχην τῆς Κεραμνίτσας μόνις 60 Μάνλιχερ εἶχον οἱ χωρικοί, ἐνῶ ὁ Τουρκικὸς στρατὸς ἀνερχόμενος εἰς 2,500 ἐξ ὧν οἱ ἡμίσεις τακτικὸς στρατὸς καὶ οἱ λοιποὶ Τουρκαλβανοὶ εἶχον Μάουζερ.

Τηλεγραφήματα

1^{ον} .

Αποστολή	Τόπος αναχώρησης	ΗΜΕΡΑ	ΜΗΝ	ΠΡΩΙΑ, ΕΣΠΕΡΑ, ΩΡΑ, ΛΕΠΤΑ
Γεν. Ξεραμυγιάς	Ιωάννινα	24	Φεβρ	1556
Αριθμός	Τηλεγράφημα			3470
Προς Πρωθυπουργόν ή Υπουργόν Ξεραμυγιών Βενιζέλου				
<p>Λαμβάνω την τιμήν αναγγελίην ότι αντι- ανταρματοάρχης Ηπίτης εισήλθεν 23^{ην} τρέχοντος 1 μ.μ. ώρα εις Παραμυθίαν μετά ταγματων Φιλιακού, Πλατή, λόχου Παπαδάκη, δύο ουλαμών πυροβολικού ή ουλαμού ιππικού. Αναμένονται εκεί δια Σκάλας Παραμυθιάς υπόλοιποι δυνάμεις Ετελέσθη αμέσως δοξολογία χοροστατούντος Μητροπολίτου Νεοφύτου. Συγκίνησις πλήθους κλαίοντος εν εκκλησία κατόπιν ωραίας προσλαλιάς Μητροπολίτου περί Ελλάδος. Περισυλλογή όπλων ήρχισεν. Αναμένεται κατάληψις Μαργαριτίου.</p>				

1^{ον} .

Αποστολεύς Τόπος αναχώρησης ημέρα μην πρωί εσπέρα Γεν.

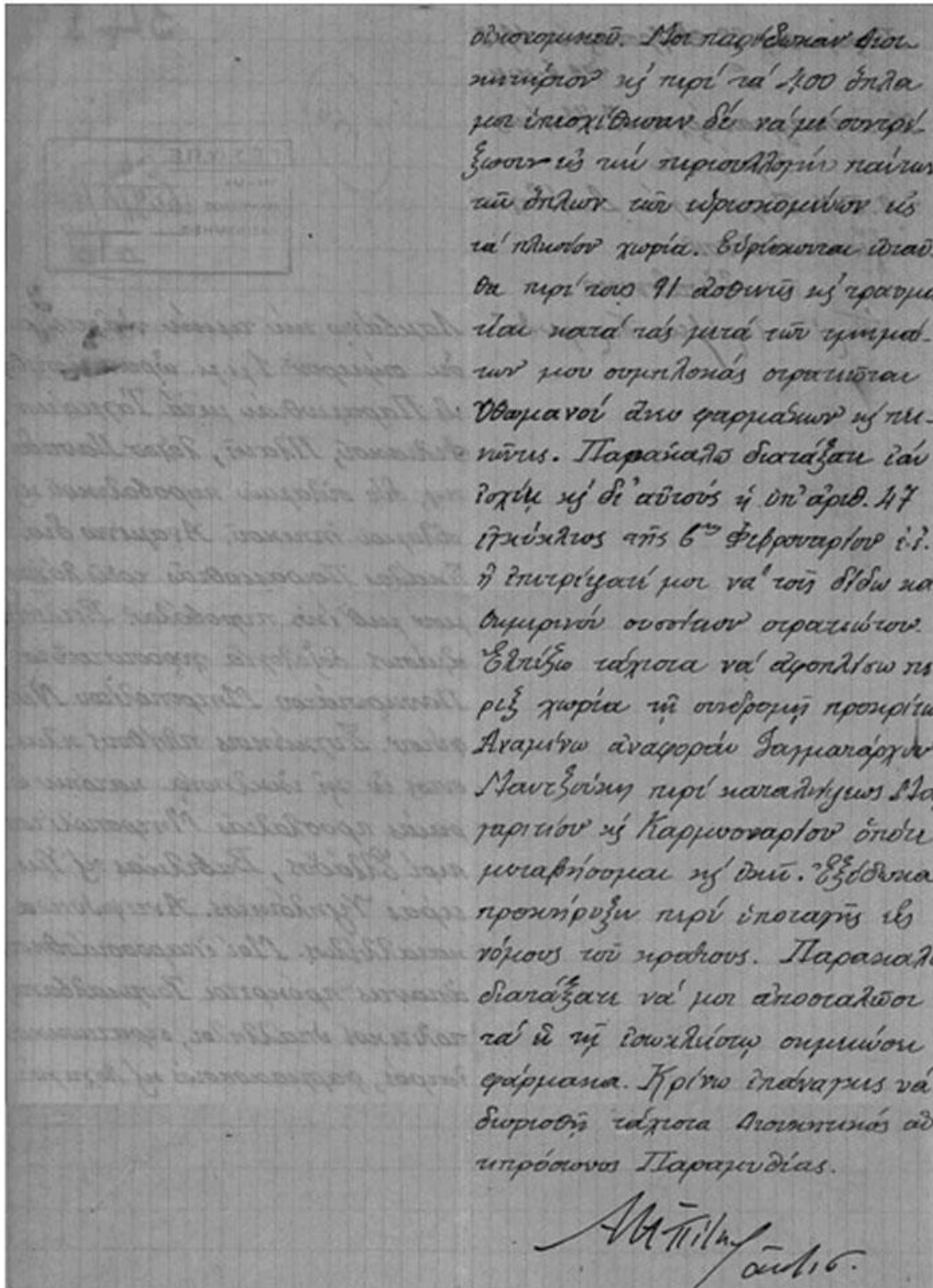
Στρατηγείον Ιωάννινα 24 Φεβρ. 15.56'

Αριθμός Τηλεγράφημα 3470

Προς Πρωθυπουργόν και Υπουργόν Στρατιωτικών Βενιζέλον Λαμβάνω την τιμήν αναγγελίω ότι αντισυνταγματάρχης Ηπίτης εισήλθεν 23^{ην} τρέχοντος 1 μ.μ. ώρα εις Παραμυθίαν μετά ταγματών Φιλιακού, Πλατή, λόχου Παπαδάκη, δύο ουλαμών πυροβολικού και ουλαμού ιππικού. Αναμένονται εκεί δια Σκάλας Παραμυθιάς υπόλοιποι δυνάμεις. Ετελέσθη αμέσως δοξολογία χοροστατούντος Μητροπολίτου Νεοφύτου. Συγκίνησις πλήθους κλαίοντος εν εκκλησία κατόπιν ωραίας προσλαλιάς Μητροπολίτου περί Ελλάδος. Περισυλλογή όπλων ήρχισεν. Αναμένεται κατάληψις Μαργαριτίου.

Μονογραφές (δύο)

2^{ον} ς.

οικονομικῶν. Μοι παραδεδωκαν διση-
μιμύριον κ' περι τα 100 ἄλλα
μοι υποχρέωσαν δε να μι σπερι-
ξισου εν τῷ περιουθητικῷ παύτων
τῶν ἄλλων τῶν υφιστομῶν εν
τα πληστον χωρία. Εὐρίσκονται ἰδιαῶ-
θα περι τοιο 91 δόσεων κ' φραγμα-
τα πατα τας μετὰ τῶν γεμη-
των μου συμπληρωσ σφραγιωται
Ἰθαμανοῦ ἀνω φαρμακῶν κ' πε-
νήντις. Παρακαλω διατάξαι τὰν
τοχῆ κ' δι' αὐτοῖς ἢ ὑπ' ἀριθ. 47
ἰγκύκλιος τῆς 6^{ης} Φεβρουαριου ε.δ.
ἢ ἐπιτρέψαι μοι να τοῖ δίδω κα-
θυμερινῶν οὐστοτων σφραγιωτων.
Ἐλπίζω ταχιστα να ἀποδιδῶ πε-
ριξ χωρία κ' σπερσμη προσκρίτω
Αναμῆνω ἀναφορῆν Ταγματάρχου
Μαντζουλη περι καταλήμωσ 2^{ου}
ταριου κ' Καρμωσταριου ὅπου
μιαβήσομαι κ' ὑμῶ. Ἐξέδωκα
προκήρυξιν περι ἰποιατῆς εν
τόμοις τῶν κρητων. Παρακαλω
διατάξαι να μοι ἀποσταλῶσι
τα ἢ κ' ἐσωκλήσωσ σφραγιωσιν
φαρμακα. Ἰχρήνω ἐπάναγκις να
διωρισθῆ ταχιστα Διοικητικῶσ ἀδ
υπρόσπουσ Παραμυθίας.

Α. Β. Υ. / α.β.υ.

2^{ον} ς.

Παραμυθία 23 Φεβρουαριου 1913 ὥρα 6. μ.μ.
Αντισυνταγματάρχης Α. Ηπίτης

Προς την
Α.Β.Υ. Στρατηγόν Διάδοχον Κωνσταντίνον

Ιωάννινα

Περί καταλήψεως Παραμυθιάς.

Λαμβάνω την τιμήν ν' αναφέρω ότι σήμεραν 1μ.μ. ώραν εισήλθον εις Παραμυθιάν μετά Ταγματών Φυλιακού, Πλατή, λόχου Παπαδάκη, δύο ουλαμών πυροβολικού και ουλαμού ιππικού. Αναμένω δια Σκάλας Παραμυθιάς τρεις λόχους μου μεθ' ενός πυροβόλου. Ετελέσθη αμέσως δοξολογία, χοροστατούντος Πανηρωτάτου Μητροπολίτου Νεοφύτου. Συγκίνησις πλήθους κλαίοντος εν τη εκκλησία κατόπιν ωραίας προσλαλιάς Μητροπολίτου περί Ελλάδος, Βασιλείας και Υμητέρας Υψηλότητος. Αντιφώνησα καταλλήλως. Μοι επαρουσιάσθησαν άπαντες πρόκριτοι Τουρκαλβανοί, πολιτικοί, υπάλληλοι, στρατιωτικός ιατρός, φαρμακοποιός και λοχαγός οικονομικού.

Μοι παρέδωκαν Διοικητήριον και περί τα 400 όπλα, μοι υποσχέθησαν δε να με συντρέξωσιν στην περισυλλογήν πάντων των όπλων των ευρισκομένων εις τα πλησίον χωρία. Ευρίσκονται ενταύθα περί τους 91 ασθενείς και τραυματίαι κατά τας μετά των τμημάτων μου συμπλοκάς στρατιώται Οθωμανοί ανευ φαρμάκων και πεινούντες. Παρακαλώ διατάξατε εάν ισχύει και δι' αυτούς η υπ' αριθμ. 47 εγκύκλιος της 6^{ης} Φεβρουαρίου ε. έ. ή επιτρέψατέ μοι να τοις δίδω καθημερινόν συσσίτιον στρατιώτου. Ελπίζω τάχιστα να αφοπλίσω πέριξ χωρία τη συνδρομή προκρίτων. Αναμένω αναφοράν Ταγματάρχου Ματζούκη περί καταλήψεως Μαργαριτίου και Καρμυοναρίου (σ.σ. Καρβουναρίου (;)) οπότε μεταβήσομαι και εκεί. Εξέδωκα προκήρυξιν περί υποταγής εις νόμους του κράτους. Παρακαλώ διατάξατε να μοι αποσταλώσι τα εν τη εσοκλείστω σημειώσει φάρμακα. Κρίνω επάναγκες να διορισθεί τάχιστα Διοικητικός αντιπρόσωπος Παραμυθιάς.

Α Ηπίτης αντισ..

Πρὸς τὴν Α.Β.Υ τὸν Δαφνοσεφῆ Στρατη-
γὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον..

Ἐψηλότατε,

Μετ' ἀνεκφράστου χαρᾶς ἐξαγγέλλω τῇ Ἐπιείρᾳ
Ἐψηλότατι τὴν σήμερον γινομένην κατάληψιν ὑ-
πὸ τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου κ. Ἀντ. Ἡπίτη καὶ τῆς ἑδρᾶς
τῆς ἐπαρχίας μου, τῆς κωμοπόλεως Παραμυθίας, ὡς
καὶ τῶν περὶ τὴν ὀθωμανικῶν χωρίων καὶ σπεύδω ὅπως
ἐνχαριστήσω Ἀυτῇ ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τοῦ τμη-
ματός τούτου τῆς τιτιμημένης Ἐπιείρας καὶ ὀλοφύρα
ἐκπλήξω πρὸς Ἡερίον τὸν Θεὸν πέμψων ἵνα σκέπη καὶ
περιφρουρῇ τὴν Βασιλικὴν Ἀυτῆς Ἐψηλότητα ὑπὸ
τὴν ἀμαχὸν Ἀυτοῦ προστασίαν καὶ καταξιώσῃ τὴν
Ἐδουβουλιάν τῆς Ἐψηλότατος ἵνα ἴδῃ συνειλι-
σμένην τὴν ἐνότητά τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ ἔθνους.
Ἐπὶ τοῖσι διατελῶ ἀξιοπύμνος Ἀυτῇ παρὰ
τοῦ Παντοδυναμοῦ Θεοῦ ἀμετάπτωτον ὑγίαν καὶ
διαρκεῖς νίκας πρὸς χαρὰν τοῦ ἀφοσιωμένου Ἀυ-
τῇ ἔθνους.

Ἐν Παραμυθίᾳ τῇ 23^ῃ Φεβρουαρίου 1913.

Ἰωὴ Ἐπιείρας Βασιλεῦσι Ἐψηλότατος
Δι' ἄνωθι πρὸς Θεὸν εὐχέτης

Ἰωὴ Παραμυθίας (Ἐπιείρας) Ἐψηλότατος.

Το παραπάνω τηλεγράφημα (αρ.3) απέστειλε ο Μητροπολίτης Παραμυθίας κ. Φιλιάτων Νεόφυτος προς την Α.Β.Υ. Διάδοχο Κωνσταντίνο. (Λόγω του ευανάγνωστου και της καλλιγραφίας του δεν το αποκρυπτογραφώ).

Βιβλιογραφία

- Μεγάλη Εγκυκλοπαίδεια του Ελληνικού Έθνους, Παύλου Δρανδάκη, έκδοσης 1927
- Γεωργίου Θ. Μαραζιώτη : « Ο Ηπειρώτης Εθναπόστολος Πέτρος Ηπίτης », Αθήνα 1973
- Επίτομη ιστορία των Βαλκανικών πολέμων 1912-1913. Έκδοση Διευθύνσεως Ιστορίας Στρατού, Αθήνα 1987.

- Εφημερίδα : Εστία, 29.11.1912
- Εφημερίδα : Νεολόγος Πατρών, 11, 15, 24 και 29/11.1912
- Εφημερίδα : Καθημερινή, 01.12.2005 (Απόψεις)
- Εφημερίδα : Πάργα 87, 03.04.2014
- Paramythia – online.gr. , 21.02.2015

Επιτρέπεται η μερική ή η ολική αναδημοσίευση της εργασίας μόνο μετά από αναφορά της ιστοσελίδας και του συντάκτη.

Αναδημοσίευση: Θωμάς Στ. Γκίνης Φεβρουάριος 2016